



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Ambrosii sanctissimi episcopi Mediolanensium expositio de fide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

nos posset; quodque Filius missus, esse & hominis filius voluit, vt nos Dei filios faceret. Humiliauit se, vt populum qui prius iacebat, erigeret: vulneratus est, vt vulnera nostra curaret: seruuit, vt ad libertatem seruientes extraheret: mori sustinuit, vt immortalitatem mortalibus exhiberet.

λέσχας ἀγάρηντος θεού τον πόνον, ἵνα τὸ λαόν

*Ambrosii sanctissimi episcopi
Mediolanensem exposi-
tio de fide.*

Lib. I. de
fide, c. 16.
Gal. 4. v. 4.

SI mihi non credunt, credant Apostolo dicenti: Postquam vero venit plenitudo temporis, misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Filium, inquit, suum, non vnum de multis; non communem, sed suam. Suum cum dicit, generationis aeternae proprietatem significauit. Hunc postea factum ex muliere afferuit, vt factura non diuinitati, sed assumptioni corporis adscriberetur. Factum ex muliere, per carnis susceptionem: factum sub lege, per obseruantiam legis. Generatio autem illa celestis ante legem, ista post legem.

Cap. 4.

1. Cor. 2.
v. 4.

SILEANT igitur inanes de sermonibus quæstiones, quia regnum Dei, sicut scriptum est, non in persuasione verbi est, sed in ostensione virtutis. Seruemus distinctionem diuinitatis & carnis. Vnus in utraque loquitur Dei Filius, quia in eodem utraque natura est. Etsi idem loquitur, non ergo auctor est in deo nisi ipso, non auctor est in eo nisi ipso.

ιμᾶς ανακαύσιον καὶ πεμφθεῖς ὁ ΑΡΧΟΣ ΚΕΛΠΗΣ ὅπως ιμᾶς ύποτε θεος καταστηται. ἐπεινῶστε πόνους ἔστων, ἵνα τὸ λαόν τὸ ἀπερρύματον ανακτήσῃ. τὸ τραματίσματον ἔδουλοστεν, ἵνα τὰ ημέτερα βασιλεῖα δερπεψθων ἔδουλοστεν, ἵνα τὸ δυνάμεας εἰς ἐλευθερίαν στὸν αὐτὸν δυνάμεας αἴρεται τοῖς θυητοῖς λόποις.

Αμεροσίου τὸ ἀγιωτάτου Θυρού
Θητού ποτὸς Μεδιολανων ἐρ-
μενεία τελετῆς πίσεως.

EI ἔμοι οὐ πειθούσται, πειθούσται τῷ δοτούσθαι λέγοντες ὅτε δὲ οὐλαζε τὸ πληροματός τοῦ θεοῦ, οὐ παπιτελεν ὁ θεός τὸν αὐτὸν θυρόμοντας τὸν αὐτὸν Φησιν, οὐχ ἔνα τὸ πλωτὸν οὐ ποιον, διὸ τὸν αὐτὸν τὸν αἰδίον θυντήσεως πειθούστητα έστηματε. Τέτον μὲν ταῦτα θυρόμυθοι ὃν γυναικὸς κατεπιδίξει, ὅπως τὸ θυντήσεων οὐ τῇ θύτῃ, διὰ τὴν πειθούσθαι τὸν αὐτὸν θυρόμυθον τὸν νόμον, διὰ τὸ τὸν νόμον Φυλακῆς ἡ θύτη θύτη τὸν αὐτὸν θυντήσεως πειθούσθαι τὸν νόμον αὐτὸν δὲ μὲν τὸν νόμον.

Τοδιαύτης ἐπὶ τῷ διητέρου βιβλίου
τελετῆς πίσεως.

ΣΙΩΠΗΣ ΩΣΙ ΠΟΝΙΑ άντο τὸ λόγων μάταια γηπότος, ὅπι τὸ βασιλεία, καθὼς γέγραπται, ἐπὶ τοῦ πειθού λόγων διδερπίων διτίν, διὰ τὸ δοτούσθαι διαφορὰν τῆς θύτης καὶ τῆς σερινού. εἰς τὸν ἄντετον τοῦ θυτοῦ καὶ τῆς σερινού. οὐδὲν τὸν αὐτὸν θυτοῦ.